

Perfektná lyžovačka na Oraviciach

Dňa 29.1.2023 nadišiel dlho očakávaný deň. So spolužiakmi sme sa vypravili na lyžiarsky výcvik, aby sme sa niektorí naučili lyžovať alebo ostatní pravidelní účastníci lyžovačky už len zdokonaľovať svoju techniku.

Keď sme do autobusu naložili veci, tak sme sa už len išli rozlúčiť s našimi rodičmi. Sedeli sme v autobuse, kývali sme im a autobus sa pohol. Cesta bola veľmi zábavná, hrali sme spoločenské hry a bavili sme sa. Po necelých 5 hodinách sme dorazili do Oravíc.

Prvý deň tam nebola až taká zima, ako sme čakali. Na ďalší deň sme vstali a hneď nám chodila v hlave myšlienka: „Poďme už na svaaah!“ V chate sme mali pestré raňajky, obed aj večeru. Po raňajkách sa išlo na svah. Prišli sme do SkiParku, bolo to trošku ďalej. Učiteľia nás rozdelili do skupín podľa skúseností. Prvý deň sme sa postupne museli do toho dostať. Tí, čo stáli prvýkrát na lyžiach, boli veľmi šikovní, lebo za krátky čas sa naučili lyžovať. Po rannom lyžovaní nasledoval obed a po obede sme mali krátky oddych. Poobede sme sa ešte išli lyžovať, dvakrát za pobyt sme navštívili termálny park. Zrelaxovanie v horúcej vode pod holým nebom bolo výborné na regeneráciu.

Celý týždeň sme sa výborne porozprávali, zabávali a lepšie sme sa spoznali. Bez mobilov sme sa nenudili, naopak, bola veľmi veľká zábava. Takto sa opakovali dni až do piatka. Nastal deň D, keď sme sa rozlúčili s naším domovom na jeden týždeň. V piatok sme sa ešte doobeda lyžovali a užili sme si to poslednýkrát. Po lyžovačke sme sa presunuli do chaty

a vychutnali sme si posledný obed. Pomaličky sme vyrazili. Všetci sme už sedeli v autobuse a nastal čas sa so všetkým rozlúčiť. Rozbehli sme sa na cestu domov. Rozprávali sme sa, počúvali sme hudbu a začali sme čítať zaujímavé správy. Zistili sme, že sa tak trošku na-

chádzame v snehovej kalamite. Učiteľia nás informovali, že tu budeme asi dlho stáť, lebo veľmi veľa nasnežilo a sú zlé cesty. Mali sme problém, lebo sme sa potrebovali dostať do Martina, kde bola najbližšia benzínka. Stáli sme v Kralovanoch asi dve hodiny. Za tie dve hodiny

sme prešli asi 500 metrov. Mali sme bojové podmienky, lebo nám dochádzalo pitie. Učiteľia priebežne informovali rodičov o situácii. Po veľmi dlhom stáťi sme sa rozbehli a všetko už vyzeralo byť v poriadku. Dostali sme sa do Martina a neviete si predstaviť, akí sme boli šťastní. Na benzínke sme si kúpili veľa pitia a jedla. Odtiaľ sme už išli plynulo. Domov sme sa po náročnej ceste dopravili asi o tretej ráno. S rodičmi sme sa zväčša porozprávali sme im náš príbeh, ako bolo na LVVK 2023.

Viem povedať už dnes, že sa nevieme dočkať lyžovačky na budúci školský rok a zároveň ďakujeme našim učiteľom-inštruktorm za skvelý týždeň plný športového vyžitia, zážitkov a zábavy v krásnom horskom prostredí.

Filip Foltin 8. A,
žiak ZŠ Marcelová

